

На г. Милев, - ако позволи, - с
гълбоко уважение.

Искр. Триван

31.1.1945
София

Въ този предпротини вечери
сребро малко звъне
сребро звън отзвучава.
Нкъде много далече
приказно - чудно джудие
стара мѣла утасва
- и вече
не става.

Будетъ се бисери кажи,
чупетъ окови отъ лѣдъ,
спиратъ за мѣтъ, позакриватъ се,
посе потупватъ, потракватъ.
Въ лови, капцун и - вредъ,
тайно, потайно си шепнатъ
- и така
и трепнатъ.

Въ почитъ мѣла по-звонко
сребро малко звъне,
мѣла звонливо и волю.
Облаче бяло и тъмно
съ мѣло чудно джудие
сиза по почитъ мѣло
- навънка
е протѣ.